

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

2009 - 2010

ปีประสังม์

ประสังม์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัย
ของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า
ซึ่งพระองค์ทรงเรียก
ทรงเลือกและลั่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2407

วาติกันที่ 4 เทสกาลมหาพรต ปี C

พระวราจา (ลก 15:1-3, 11-32)

เวลาหนึ่น บรรดาคนเก็บภาษีและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟัง
พระเยซูเจ้า ชาวฟารีสและบรรดาเจ้าร้ายต่างบ่นว่า ‘คนนี้ต้องรับคน
บาปและกินอาหารร่วมกันเขา’ พระองค์ซึ่งครัวส์เรื่องคุปามานีให้เจ้า
ฟัง

พระองค์ซึ่งครัวส์อีกว่า ‘ชาตผู้หนึ่งมีบุตรสองคน บุตรคน
เล็กพูดกับบิดาว่า “พ่อครับ โปรดให้ทรัพย์สมบัติส่วนที่เป็นมรดก
แก่ลูกอเดิม” บิดาแก่แขงทรัพย์สมบัติให้แก่ลูกทั้งสองคน ค่อนมาใน
นาน บุตรคนเล็กร่วนรวมทุกสิ่งที่มีแล้วเดินทางไปอังประเทศ
ห่างไกล ทิ้งบ้านฯประหาประหาดิเสเพลก พฤษภาคม กองชนหมดลิ่น

เมื่อเขายาหงดด้วย ถึงเกิดกับเครื่องอาหารอย่างหนักทั่วแทนนั้น
และเขายารื้นขัดสน จึงไปรับจ้างอยู่กับชาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นใช้
เขากาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา เขาอยากรกินผักถัวที่หมูกินเพื่อรักษาความ
หิว แต่ไม่มีใครให้ เขายังรู้สึกนึกและคิดว่า ‘คนรับใช้ของพ่อคันนี
อาหารกินอุดมสมบูรณ์ ส่วนฉันอยู่ที่นี่ หิวจะตายอยู่แล้ว’ อันจะ
กลับไปหาพ่อ พูดกับพ่อว่า “พ่อครับ ลูกทำบานาให้ต่อสวาร์คและ
ต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก โปรดสนับว่าลูกเป็น
ผู้รับใช้คนหนึ่งของพ่ออีก” เขายังกลับไปหาบิดา

ภารยา - บุตรธิดา

สร้างอุทิศแด่ ลูกา ประสิทธิ์ สวัสดิ์
(ครบรอบ 20 ปี)

ขณะที่เขายังอยู่ในบ้าน บิดามองเห็นเข้า รู้สึกสงสาร จึงวิงไปปีรวมกอดและอุบเขา บุตรใจงุตกันนิคิว่า “พ่อครับ อุกท่านเป็นบุคคลต่อสัตว์รักและต่อพ่อ อุกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นอุกของพ่ออีก” แต่บิดาพูดกับผู้รับใช้ว่า “นี่เว้า ใจไปปีรวมเสื้อสายที่สุดมาร่วมให้อุกร้า นำแมหวนมาส่วนนี้ นำร่องห้ามมาใส่ให้ ใจน้ำอุกวัวที่ขุนอัวนแมลัวไปปีรวมเสื้อกินเสียงกลองกันเดือด เพราะอุกของเรารู้สึก ตายไปแล้วก็ล้มมีชีวิตอีก หาอย่างไรแล้ว ได้พบกันอีก” แล้วกางรถออกกันเริ่มขึ้น

ส่วนบุตรคนใด อยู่ในทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้บ้าน ได้ยินเสียงคนตีระฆังรอร้องร่า ใจเรียกผู้รับใช้คนหนึ่ง มาตามว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้รับใช้บอกเขาว่า “น้องชายของท่านกลับมาแล้ว บิดาสั่งให้นำอุกวัวที่ขุนอัวนแมลัว เพราะเขาได้อุกกลับคืนมาอย่างปลอดภัย” บุตรคนใดรู้สึกโกรธ “ไม่ยอมเข้าไปในบ้าน บิดาจึงอุกมาขอร้องให้เข้าไป แต่เขาตอบบิดาว่า “อุกรับใช้พ่อมางานหลากหลายปีแล้ว ไม่เคยฝ่าฟันคำสั่งของพ่อเลย พ่อที่ไม่ชอบให้อุกพะเมี้ยนเด็ดขาดตีไว้แล้ว อุกเพื่อเตือนกลองกันพ่อน” แต่พออุกคนนี้ของพ่อกลับมา เขาคงหลีกทางเดิน หลบภรรยาที่นอนรับของพ่อน หมัด พ่อซึ่งนำอุกวัวที่ขุนอัวนแมลัวให้เข้าศีวะ”

บิดาพูดว่า “อุกเอื้อ อุกอยู่กับพ่อเสมอมา ทุกสิ่งที่พ่อมีก็เป็นของอุก แต่เขานี่เป็นต้องเลือกกลองและชีวิต ชีวิต เพราะน้องชายคนนี้ของอุกตายไปแล้ว กลับมีชีวิตอีก หาอย่างไรแล้ว ได้พบกันอีก”

หัวข้อ	การหันกลับจากบาปมาคืนดีกับพระเจ้า
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้า คนกลางสำคัญในการคืนดีกับพระบิดา
ทำที่	ความรู้คุณ
การดำเนินชีวิต	เราจะขอบพระคุณพระเจ้า ด้วยการก่อความดีและการกลับใจ

บทอ่านที่หนึ่ง : - บท 5:9-12

ชาวนิร្ឣายได้เข้าไปในดินแดนแห่งพระสัญญา พากเข้าฉลองปีสกาและถวายแกะ เป็นเครื่องหมายของความรู้คุณต่อพระเจ้า

บทอ่านที่สอง : - คร 5:17-21

พระเจ้าทรงท่าให้เราคืนดีกับพระองค์เดชะพระคริสตเจ้า พระองค์ทรงมอบภารกิจการคืนดีนี้ ให้กับเรา และทรงมอบให้เราประกاثสารแห่งการคืนดีนี้

พระวรสาร : - ลก 15:1-3, 11-32

พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาผู้พระทัยดี พระองค์ทรงรอดอยเรา ทรงด้อนรับเรา และทรงให้อภัยเราคนนาปอยู่เสมอ

-- จากพระวัวชาสูชีวต --

พวකฟาริสและธรรมอาจารย์กล่าวหาพระเยซูเจ้าว่า “คนนี้ต้องรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา”

“คนบาป” ตามความหมายของพวකฟาริสและธรรมอาจารย์คือคนที่ไม่ปฏิบัติตามบัญญัติตามในเรื่องเล็กน้อย มักถูกตราหน้าว่าเป็นชนชั้นสอง พวකฟาริสและธรรมอาจารย์ก้าหนดเดินแบบเบ่งชิด ระหว่างพวකเขากับคนบาปไว้ออย่างชัดเจน เช่น ห้ามมองเงิงแก่พวකเข้า ห้ามรับผ้าง้ามยันแขงของพวකเข้า ห้ามบอกความลับแก่พวකเข้า ห้ามเดินทางร่วมกับพวකเข้า และถ้าเป็นไปได้ ห้ามติดต่อทำธุรกิจทุกประเทกับพวකเข้า ฯลฯ

สำหรับชาวเยวิ ผู้เป็นบิดาจะแบ่งทรัพย์สมบัติให้แก่บุตรคนใดตามใจชอบไม่ได้ เพราะไม่เสถียรหนตไว้ด้วยตัวว่า “ต้องแบ่งทรัพย์สินให้บุตรคนแรกเป็นสองเท่า” (อธน 21:16) เพราะฉะนั้น “ลูกถังผลลาภ” ซึ่งเป็นบุตรคนเล็กจึงควรได้รับส่วนแบ่ง 1 ใน 3 ขณะที่บุตรคนใหญ่ควรได้รับส่วนแบ่ง 2 ใน 3 ของทรัพย์สมบัติทั้งหมด

บุตรคนเล็กได้รับรวมทรัพย์สมบัติส่วนของตน แล้วเดินทางจากบิดาไป “ไม่นานเขาก็ผลลาภเงินจนหมดต้น และจำต้องไปรับจ้างเลี้ยงหมู ซึ่งเป็นอาชีพด้วยห้ามตามกฎหมายเยวิ

เมื่อตกต่ำสุดๆ ชนิดอยากกินฝักตัวที่หมูกินเพื่อรับน้ำดื่มทิ้ง แต่ไม่มีใครให้ “เขารู้สึกหิว”

ตามด้านฉบับ “รู้สึกหิว” คือ “กลับมาเป็นตัวของตัวเอง” สำหรับพระเยซูเจ้าแล้ว คราวใดที่มนุษย์หันเนหนจากพระเจ้า พระองค์ทรงถือว่า “เขามิใช่เป็นตัวของตัวเอง” มนุษย์จะเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อกลับบ้านมหาพระบิดา

เมื่อ “ลูกถังผลลาภ” กลับมาเป็นตัวของตัวเอง เขายังเห็นกัวต้องกลับบ้านไปหาบิดา เพื่อจะบอกว่า “พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสรรศ์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก โปรดนำว่าลูกเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพ่อเกิด”

“ผู้รับใช้” ถือว่ามีสถานภาพต่ำสุดในสังคม แม้แต่ “กาล” ยังมีสถานภาพต่ำกว่าผู้รับใช้เล็ก เพราะหากสังเกตว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว กินอยู่กับครอบครัว มีความมั่นคงสูง ส่วนผู้รับใช้หนึ่งไรสั้นกัด เจ้านายจะจ้างหรือเลิกจ้างวันใดและเมื่อใดก็ได้ จะมีกินหรือจะอดตาย ก็สุดแล้วแต่ว่ามีคนจ้างงานหรือไม่

ทั้งที่เขายังอยู่ไก่ เมื่อบิดาของเห็นก็รู้สึกสงสารและวิงไปสำรวจกอดและอุบเชา และหลังจากลูกถังผลลาภสารภาพผิดได้ไม่เก่ง บิดาเก็บเงินรับผู้รับใช้ไว้ว่า “เข้าเช้า จงไปน้าเสื่อสูงที่สุดมาส่วนให้ลูกเรา นำหวานมาส่วนนี้ นำร่องเท่านามาใส่ให้”

เสื้อแสดงถึงเกียรติยศ แหนนใช้เป็นตราประทับและบ่งบอกถึงอำนาจ ส่วนรองเท้านั้นหมายถึงการเป็นบุตร เพราะมีแต่บุตรเท่านั้นที่สามารถเท้า ส่วนหางนั้นเท้าเปล่า

ครั้นประดับกายให้บุตรคนเล็กเสร็จแล้ว งานเลี้ยงฉลองพร้อมเสียงเพลงและการเดินรำก็เริ่มต้นขึ้น ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดี ในการกลับมาของผู้หลงทาง

อุปมาเรื่องนี้มีความซื่อๆว่า “ลูกล้างพลาญ” เพราะบุตรคนเล็กไม่ได้เป็นตัวเอก แต่ควรซื่อๆว่า “บิดาผู้ใจดี” เพราะหงังเรื่องเน้นที่ความรักของบิดามากกว่าบานปะของบุตรคนเล็ก การที่บิดาผู้ใจดีรับว่างไปสมอกดและจูบบุตรคนเล็ก ดังเดี้ยงอยู่ใกล้ แสดงว่าเขา “เย่อรอดอยู่” การกลับมาของบุตรด้วยใจจริง บิดาผู้ใจดีให้อภัยบุตรของตนโดยไม่มีการเอียดึงความผิดพลาดในอดีต “ไม่มีการคุกคาม กล่าว นี่คือการให้อภัยที่ไม่จดจำความผิด นี่คือการให้อภัยที่ปราศจากผลประโยชน์แอบแฝง นี่คือการให้อภัยจากใจจริง ทั้งหมดที่กล่าวมานี้คือ “การให้อภัยของพระเจ้า” ความรักของพระเจ้า ทำให้พระองค์ปฏิบัติต่อเรามุหะเมื่อเช่นนี้

พุทธกรรมของบุตรคนใดที่รู้สึกโกรธเมื่อเห็นน้องชายกลับบ้าน เมริยบได้กับพากฟาริสและธรรมอาจารย์ที่ประทานให้คนบาปถูกทำลายมากกว่าได้รับความรอด นอกเหนือนี้ พุทธกรรมของเขายังส่องถึงที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจให้อีกด้วย เขาพูดกับบิดาว่า “ลูกรับใช้พ่อมานานหลายปีแล้ว ไม่เคยฝ่าฝืนคำสั่งของพ่อเลย พอก็ไม่เคยให้ลูกแพ้แม้แต่ตัวเดียวแก่ลูกเพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อนๆ” และคงว่าหล่ายบีที่เขานบนอบเชื้อฟังและทำงานรับใช้บิดานั้น เป็นการทบทวนบุญคุณน้ำที่อย่างจ้าใจและเข้มข้น หาใช่เป็น “การรับใช้ด้วยความรัก” แต่ประการใดไม่ เขายาดความเมตตาสงสารโดยสิ้นเชิง เขายังไม่ยอมรับบุตรคนเล็กเป็นน้องของชายของตน ทำที่ของเขายังเหมือนพวงกุญแจที่ถูกตั้งไว้ต่อครรภันแล้ว “ไม่เคยคิดที่จะช่วยคนผิดให้ “ลูกนี้” มีแต่จะช้าเติมอยู่ร้าไว้ เขายังจัดให้คิดรายต่อผู้อื่นอย่างน่าดูถูกใจ

จริงอยู่ พุทธกรรมของบุตรคนเล็กนั้นชั่ว ráy มากจริงๆ ที่กล้าเอ่ยปากขอardon กัน ที่บิดายังมีชีวิตอยู่ และแทนที่จะนำกรรพย์สมบัติไปลงทุน กลับนำไปล้างพลาญจนสิ้นเนื้อประดาด้วยกระหนันก์ตาม เขายังรู้สำนึกรักและกลับบ้านมหาบิดาของตน

- - ข้อตังใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะกลับใจ และกลับมาหาพระเจ้าอยู่เสมอ
2. ทุกวัน ข้าพเจ้าจะขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับพระทัยดีของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะเลียนแบบพระองค์ ด้วยการให้อภัยกันเพื่อนพ้องที่ทำผิดต่อข้าพเจ้า

ประสารงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม ก.ศ. 2010

พิธีตอนพระคูณ	ประจำวัน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บบุกราก	เชิญของร่วม
07.00 น.	ห้องนอน	คามิลลีyan	คุณกรรณด - คุณชิตาoline	คุณบุญพรอด	คุณอุภากรย์
09.00 น.	ห้องจั่ววัด	คุณนฤช	คุณจิววรรณ - คุณไวโอล	คุณภิรันท์	คุณอภิญญา
19.00 น.	ห้องทดสอบ		คุณภานุ - คุณพิริยา	คุณภูกานา	คุณอุมาพร

**ดุษพ่วงเจ้าวัววาส ดุษพ่วงผู้ช่วย สาวกิกบาลังและสัตบุรุษ
วัดเป้าบุญโยเขต บ้านบึง ว.บ้านบึง จ.ราชบุรี
บวงเนยร่วมฉลองวัด
ในวันเสาร์ที่ 20 มีนาคม ศ.ศ. 2010**

* - * - * - * - * - * - *

วันเตรียมฉลอง

วันพุธที่ 17 มีนาคม ก.ศ. 2010

เวลา 19.00 น. ครัววารเทรียมจิตใจวันแรก : พิธีมิสซาบูชาขอบพระคูณ
โดย คุณพ่อแมท ใจอนสุทัศน์กุต (พระสงฆ์บัวชาใหม่คณจะาเฉียน)

วันพฤหัสบดีที่ 18 มีนาคม ก.ศ. 2010

เวลา 19.00 น. ครัววารเตรียมจิตใจวันที่สอง : พิธีศีลอดกับบaba - พิธีมิสซาบูชาขอบพระคูณ
โดย คุณพ่อบัญชา อภิชาติวรกุต (พระสงฆ์คณารอยเมโลดี้สักดิสิทธิ์)

วันศุกร์ที่ 19 มีนาคม ก.ศ. 2010

เวลา 19.00 น. ครัววารเตรียมจิตใจวันที่สาม : พิธีมิสซาบูชาขอบพระคูณ - แก่โคม
โดย อุปสัจโนราษ คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องไว

วันฉลอง

วันเสาร์ที่ 20 มีนาคม ก.ศ. 2010

เวลา 09.45 น. ต้อนรับพระคาร์ดินัลไมเกล มีซัช กิจบุญชู
เวลา 10.00 น. พิธีมิสซาบูชาขอบพระคูณ
โดย พระคาร์ดินัลไมเกล มีซัช กิจบุญชู เป็นประธาน
เวลา 12.00 น. ขอเชิญร่วมรับประทานอาหารเที่ยง

เตรก้าราต์วันักบุญโยหannes

เรื่องวิจารณ...หมุดสารรัก

ภาคครึ่งหนึ่ง

มีช่างทำรองเท้าคนหนึ่งมีความศรัทธาต่อนักบุญโยหannesมาก

แต่ชีวิตของเขามาไม่ได้

เดิมแบบคุณธรรมความดีของท่านนักบุญที่เข้าสักขาแม้แต่เดียว ชีวิตภูมิใจของเขาก็อยู่ในสภาพที่ดีสังสรรค์มาก มีเช่นกับเด็กและเด็มเป็นหมด เมื่อเข้าสักขาและต้องไปแพลงตัวที่ประทุมสุวรรณ์ นักบุญเปโตรก็ปิดประทุมให้เข้า โดยไม่ทันได้ฟังคำขอร้องของเข้า เมื่อเขานักบุญโยหannesเห็นเหตุการณ์นี้ก็รีบไปเยี่ยมพระเจ้า ขอร้องให้ช่วยรักษาตนให้สังฆารชีไม่ได้รับการต้อนรับนี้

“นักบุญโยหannesพูดพระเจ้าว่า “พระเจ้าข้า... เท่านี้ใช้คุณบำบัดที่นี่แล้วสิ่งใดๆ แต่พระองค์ทรงทราบดีว่า กุฎาจิลังก์ และเขาที่บึ่นคนที่ศรัทธาข้าพื่อจะคงคง”

พระเจ้าตรัสตอบว่า “โยหannes! ท่านเก็บกินไป ถ้าเราฟังทำ ท่านเก็บทำให้ชีวิตของคุณราษฎร์ให้ล้วนคงที่/รழดุติไม่ดี ครรชีไม่ได้แล้ว ขาดคนที่ศรัทธาให้ดีกว่าคนนี้ด้วยเช่นกัน” ท่านคือหรือว่า “เมรายเขากลุ่มนี้ยังไงก็ล้มให้เกียรติมากท่าน แล้วจะทำให้เราต้องชาติความอุติธรรมหรือ”

“แต่พระองค์ทรงเนยตอกจากภูมิและทรงพูดที่ดีเช่นนัก ขอทรงเมตตาแก่ลูกที่นี่ส่วนนี้ดิ ชีวิตเป็นเรื่องยากนัก เข้าต้องยกประทุมด้วยความหมาย ผลคุณมีดีน้อยขออนุญาติให้ลุกขึ้นเช่นนัก”

“เราบอกแล้วว่าไม่ได้” “พระองค์ไม่ปรารามนาให้ชาติให้ชีวิตของคุณหรือ” “ไม่” พระเจ้าตรัสตอบ “ฉ้าอย่างนี้ ดีแล้ว เมื่อพระองค์ไม่ต้องการให้เขานักบุญโยหannes ท้าพระองค์ก็จะได้เก็บเขาตัว” “ก็เป็น” พระเจ้าตรัสอย่างไม่สนใจแล้ว

นักบุญโยหannesจึงไปยังประทุมสุวรรณ์ แต่ไปได้ครึ่งทาง ท่านเก็บหินกลับ “แต่ว่าชาติพระองค์จะไม่เป็นคนเดียว ชาติพระองค์มีกรา耶และตามกันหนามาย ธรรมด้อต้องผิดตามชาติพระองค์ไปด้วย”

แล้วนักบุญโยหannesก็เรียกพระนางมาเรียไปด้วย พระนางเข่งฟัง นัยบันธุ์คุณแม่ลูกไปกับท่าน พระเจ้าก็ทำเป็นเหมือนกับว่าไม่เห็นอีกที่เดิมขึ้น

นักบุญโยหannesกล่าวต่อว่า “มาร์ย์ เมื่อต้องเดินทางกลับบ้านเรือเปิดด้วย ล่วงแรกก็ต้อง บุตรชาติของฉันล้อก็ยังวิ่งหาย การเดินทาง อีก”

นักบุญโยหannesยืนแต่กระดาษใบหนึ่งออกจากกระเบื้อง มองอยู่ตรงกลางสุวรรณ์ มองเริงบานเร้า วิงวอนว่า “ราชินีแห่งทุกศาสตราจักร...บรรดาทุกศาสตราจักรของคุณ ต้องทราบว่าชีวิตของท่านไป” “ราชินีแห่งคุณจะต้องก้าว...บรรดาอัจฉริยะของคุณราชินีของท่านไป” “ราชินีแห่งประกาศ...ประกาศทุกท่านจะออกเดินทางเดิน”

สุดท้าย “ราชินีแห่งนักบุญทั้งหลาย...” และแล้วข้าพเจ้าเริ่มชากเหยียด ไม่ตื่นสูด พระเจ้าทรงชี้มือและตรัสว่า “โยเซฟหรือรัก เราเมื่อต้นวันที่汝ให้ลืมไว้ให้หน้าห้องน้ำแล้ว แต่เราไม่ต้องการให้หันไปอีกแล้ว ให้เราอยู่คุณเดียวบนสวรรค์ เป็นตลอด ทำใจลงพากษาอยคนนี้ให้ป่วยน้ำ รักษาร่างกายและใจให้ดีๆ ตลอดพานาขามที่นี่ ไปเดชะ โยเซฟเพื่อนรัก”

สุดท้ายแล้ว ลัวยันดูนี้ ดิจญาณของชาวยิ่งหัวร้องเท้าร้องได้เข้าสวรรค์

(จากหนังสือ : แม่พระถูกใหม)

ประการศ

สรุปข้ออ

๖ ระดีกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญสักดิบุญร่วมกันระดีกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ในวันพุธที่ 24 มีนาคม ก.ศ. 2010 เวลา 19.00 น. หลังพิธีมิสซาจะมีการเผาจดหมายที่พ่นองสักดิบุญได้เขียนถึงแม่พระ และรับพระราชทานจากพระสงฆ์

๗ ปฏิญาณตนตรัสแรกของชีสแตอร์เตามิลเลียน

คณะภิกนิ่สู่รับใช้กันป่วยแห่งนักบุญคามิลโล มีความอินดี้ขอเชิญร่วมในกานาคุณพระเจ้า ในโอกาสปฏิญาณตนครั้งแรกของ ชีสแตอร์เตารา ผ่องศรี แสงยาอรุณ ชีสแตอร์เตราชา จาโรนี ถีนุ และชีสแตอร์เนร์อา มักดอนลอน วิสุตา บุรพัณฑ์ วันพุธที่ 25 มีนาคม 2010 เวลา 10.00 น. ณ วัดบ่มพระเศศซึ่งเชื่อมมา บ้านเบราโน อ่าเกอบบ้านไปปั่ง จังหวัดราชบุรี โดยพระสังฆราชขอทัน บอสโกรี ปัญญา กฤทัยจริญ เป็นประธาน

๘ ต่ายคำสอน

ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานที่จะเข้า ป.3, ป.4, ป.5, ป.6, ม.1, ม.2, ได้ส่งบุตรหลานมาเข้าค่ายใน วันจันทร์ที่ 29 มีนาคม ก.ศ. 2010 เริ่มส่งมาได้ตั้งแต่เวลา 16.00 น. (สี่โมงเย็น) โคร์ชอให้เด็กมาพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้จัดกลุ่มได้สะดวก และผู้ปกครองมารับเด็กกลับได้ในวันอาทิตย์ที่ 4 เมษายน ก.ศ. 2010 หลังมิสซาถาย

๙ ขอบขอบคุณ

กุณิภา ติรเมษา ท่านบุญช่วยค่าการพิมพ์สักปืนหัวฟ้า 200 บาท ขอพระเจ้าเจ้า แม่พระ และนักบุญ โยเซฟได้ตอบแทนในน้ำใจดีของท่าน

ปฏิทินมิสซาบุญชาติของพระคุณประจำสัปดาห์

| วัน - เวลา | มีนาคม 2010
สำหรับ | ผู้ขอ |
|---|---|---|
| อาทิตย์ที่ 14
07.00 น.
09.00 น.
19.00 น. | อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหา而出
อุทิศแด่ โยเซฟ สุกิจ แสงมุขอุบ แลดญาติพี่น้องผู้ร่วมลับบัน
สุขสำราญ สังคัญทุกคน | ครอบครัวคิดรุ่งเรือง |
| อันตรีที่ 15
19.00 น. | อุทิศแด่ การ熹อ สยาม - นารีอา ยู่ซื่อ สังฆรัตน์ | คุณชะ ไถม-คุณประเสริฐ |
| อังคารที่ 16
19.00 น. | สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหา而出
อุทิศแด่ อันนา นงลักษณ์ สูงส่อง
อุทิศแด่ นารีอามัคดาโอนาเกยูร บุรีรักษ์ | คุณภานุ |
| พุธที่ 17
19.00 น. | สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหา而出
อุทิศแด่ เป皮โตร ชุมพร จิตอุทัศ
อุทิศแด่ เทเร沙 วันทนีย์ วันกุณกา | พี่สาว - หลาน
คุณนานิต์ - คุณกุลจิตา |
| พฤหัสบดีที่ 18
19.00 น. | น.เปาบริส พระลังหาราย
อุทิศแด่ เปาโล ประคง หอมสนิก
อุทิศแด่ เป皮โตร กิมเมง - อักเนส แกล็น อันทร์ต์โรง | คุณวันดี
คุณสุกานดา |
| ศุกร์ที่ 19
19.00 น. | น.เปอเจฟ แห่งกรุงเยรูซาเล็ม พระลังหารรายและนักปราชญา
แห่งพระศาสนจักร
อุทิศแด่ อันนา เกตตี้ยง อังเงิน
อุทิศแด่ เป皮โตร พิชัย - สองอัลลิติกา สอง แสงเทียน | คุณอ้อย
คุณบุญเพาะ |
| เสาร์ที่ 20
10.00 น. | สมโภช น.โยเซฟ ภัสดาของพระนางพรหมจารีมารีย์
สุขสำราญ คุณทิวา แสงเปล่า (วันเกิด)
อุทิศแด่ อังเยตา สิวณี กาญจนสินธุ (กรกฎ 5 ปี) | คุณอ้อพร
ลูก - หลาน |
| | สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหา而出
ขอของวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง | (งค์มิสซาเบื้อง) |